

Мирољуб Тодоровић

УСТАО САМ И ПУСТИО РОГОВЕ

САША ЖУТИ

Саша Жути је добар момак. Воли нашу клапу, добру жваку и добру цугу. С њим никад није било кењаже и сморке. Шуман је, увек набаци анђеоски кез и има језик од ластиша. Кликераш, зна много ствари о шљаци. С њим сам увек волео да кљинчим, да одвајам табане и размењујем жваку.

КРАТКИ С ЛОВОМ

Сања кења, телка нам је у квару. Мајстор не може да је скарабуци, мора нова.

Ја телку не бренујем много. Сања ждрака сапуњаре, лимунаде, кримиће и друге гурбије. За мене су важни само фуца и кошос.

Овог месеца смо кратки с ловом. Није било већих мући па ни крупније ловишке. Нова телка је скупа. Мораћу да зајмим пењез од Мунгоса.

ТО СЕ НЕ ШТРИКА ТАКО

Пајтос Мања зракнуо ме је у фрику мислећи да сам ошамарен по мозгу кад сам му певнуо шта ћу радити.

– То се не штрика тако – испљунуо је – ствар је јебена.

Мора се жилка добро испланирати. Треба ти и помоћ. Не можеш све да утркељаш сам. Надрљаћеш.

УСТАО САМ И ПУСТИО РОГОВЕ

Шамарало ми је ганглије церекање тог кулова у бирцузу док сам риљао *Новосћи* и решавао укрштене речи. Зар је морао да сунча кљове баш на овом месту?

– Престани да се церекаш! – испљунуо сам и послао га у мајчину.

Кулов је ждракнуо у мом правцу и прикењао се мом столу.

Устао сам и пустио рогове. Чамио сам пичвајз. Кљинчили смо један испред другог и ждракали се фаца у фацу. Дзиљке кулова су биле закрвављене и надркане. Издржао сам његов шмек, спреман за табање. Кулов је спустио чонту, окренуо се и исфурао из бирцуза.

ЗБРИСАЛИ СУ

Скењ се пасирао кад смо вадили нашег пајтоса Мирка. Он је отабао у Карантин да делише доп неким типовима. Они су му шапирали доп и закопали га. Типови су били из Гробарске клапе. Знали смо их. И раније смо имали фрку са њима.

Фурнули смо у Карантин да декујемо Мирка. Кад су нас типови уђанили збрисали су. Мирко је био рањен чакијом у руку. Крварио је. Морали смо да га хитно фирујемо у месару.

У ПИТАЊУ ЈЕ МАСНА ЛОВА

Мунгос ми је наредио да отфурам на Канари хил и решим неке ваљуге између нас и Вукове клапе. Радило се о шанжу, роби која је стигла преко Велике баре. У питању је масна лова.

Вуковци су били мутни и опасни. Већ смо имали неке кваке са њима. Треба бити зихераш. Морао сам добро мућнути тикваром како би се нашао крвиш кључ за брзо и добро решење.

У ЛУДАРИ

Отабао сам до Браце у лудари. Био је тамо уштекан после скења са женом коју умало није убио ни због чега. Кењао је да га је роговала што није било тачно.

Нагазио сам га у зембиљу са лудачком кошуљом. Са мном је био медицински брат, јер каже у последње време Браца често подилкани и буде опасан.

Није ме препознао. Казао сам му ко сам и да смо стари пајтоси, другари још из образовке. Чколио је и ждракао у плафон. Жаруље су му биле унезверене и краве. У њима сам уђанио флип.

Исфурао сам из лударе контузован.